

★ **השר יגאל הורביץ התערב בעיסקי**

בניו למרות הוראות האתיקה

★ **ידידי המישכחה עלולים להידרש**

לשולם מיליונים בגלל שטרות טובה

★ **הבנק לא חבע למנות כונס נכסים**

לרכוש השר, למרות שחתם

הורביץ:

התמוטטות

השר הורביץ (עם שרהאוצר ניסים) משוגעים, לרדת מן הגג!

ועדת אשר, והתערב בניהול עיסקי מישפחתו.

כללי הוועדה, שאושרו עלי ידי ה ממשלה ושפורסמו בילקוט הפירסור מים ב'7 בנובמבר 1977, אומרים (פרק ב'):

מבלי לגרוע מההוראות הכלליות

ושני בניו על ערבות כסך 10 מיליון שקלים, כאשר נקנתה חברת אורן מיבנים. הערבות תקפה עד היום ו' בליל פנה עתה לבית המישפט בעניין ערבות זו, וכיקש מינוי כונס נכסים לשני הבנים.

בליל לא ביקש למנות כונס

בנים יוני ויואב הורביץ ליד בית יוני מיכתב גלוי לפוליטיקאים בליכוד

האמורות בפרק א', יחולו על השר בת קופת כהונתו הוראות הבאות: (1) אי סור כהונה בגוף שמטרתו השגת רווי חים: שר לא יעסוק בכל עסק ולא יהיה נושא משרה, חבר בהנהלה או ככל מור סר אחר של חבר בני אדם העוסק בפי עילות כל שהיא, שמטרתה השגת רווי חים.

מקורבים של בני הורביץ מעידים כי במישרי הבנים שמור חדר לשר הורביץ, ובו הוא יושב כמה ימים בכל שבוע, מזכירתו הוותיקה, טליה, מטפי לת גם בענייניו, נוסף על הטיפול ב ענייני הבנים. בשבתו חדר הוא משור חח עם בניו ואנשי החברות המנהלות עלי ידי הבנים.

הורביץ התערב לטובת עיסי קי מישפחתו לא רק באחרונה, כאשר הוא שריללאתיק, הוא

הוא בניגוד חמור לכללי ועדת אשר, האוסרת על שרים להת ערב בניהול עיסקיהם לשעבר. בליל החליט שלא להיעתר לפניית השר, מכיוון שזמן קצר קודם לכן הגי דילו הבנים את החוב כעוד שני מיליון שקל, בחריגה לא מאושרת. לכן נוספה גם חוות דעת לגבי שווי הביטחונות, ובעיקר המיגרש ליד בור סת היהלומים ברמת גן. המיגרש מ שועבר לבנק לאומי (כנגד 1.9 מיליון דולר) ולדיסקונט (כנגד סכום דומה). מסתבר כי שווי הריאלי אינו מכסה את החוב.

השר הרכיבי בלילה באו פילוסוף ופישמן למישרי יריב לקבל את ה ניהול. אולם למחרת בבוקר פנה בנק לאומי לבית המישפט, בבקשה למנות כונס נכסים, וככך סיכל את הנסיון ל פיתרון שקט.

בנק לאומי החליט לדרוש כונסי נכסים מפני שהיה הנושה הגדול ביותר — 19 מיליון דולר — ואילו ערך הביטחונות שבידו אינו מגיע לשליש הסכום.

חריג תמוה
דבר אחד נותר בליל להפצרות השר: ב'1984 חתמו יגאל הורביץ

יום ראשון, ה'31 במאי, נקרא יוני ויואב הורביץ בדחיפות למני כ"ל הבנק הבינלאומי שלום זינגר. זה הודיע להם שהביקורת הפנימית של הבנק גילתה כי המחאות לקוחות כי שווי ארבעה מיליון שקלים, שהפקרו עלי ידי חברת יריב הספקה כביטחון נות לאשראי, אינם מהווים כל ביטחון. הסיבה: התברר כי היו אלה המחאות טובה, שכנגדן משכו בני הורביץ המחאות מקבילות לטובת נותניהן, כך שלמעשה ההמחאות שהוצגו לא היו שי וות.

וינגר דרש מהם לכסות מייד את ה פער של ארבעה מיליון שקלים. כאשר עד היום השלישי, ה'2 ביוני, לא נעשה הדבר, נשלח אליהם מיכתב של הבנק, התובע להקטין מייד את החריגה של ארבעה מיליון שקלים. למחרת הפסיק הבנק לככר את המחאות בני הורביץ ויריב.

השר התערב אישית

אשר החלו ההמחאות לחווה, עברה השמועה כאש במחנה ידי דיהם הקרובים של שני הבנים. חברים אלה נענו לפני כמה חודשים להפצרות בני הורביץ, שטענו כי מצבם איתן, א לא שיש להם מחסור זמני כביטחונות בגלל תחרות המשיביר המרכזי בהם. הבנים שיכנעו את חבריהם כי אין להם כל בעיה לצאת מהסכך, וכי כלל חוברי תיהם אינו עולה על חמישה שיששה מיליון דולר. החברים הסכימו למסור להורביצים